

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VI.37.576/2016/8.

A tanács tagjai: Dr. Sperka Kálmán a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás előadó bíró, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet bíró

Az I. rendű felperes: I.rendű felperes neve.

Az I. rendű felperes képviselője: Hajdú és Menyhei Ügyvédi Iroda

A II. rendű felperes: ...

A II. rendű felperes képviselője: Győző és Lencs Ügyvédi Iroda

Az alperes: Budapest Főváros Kormányhivatala, mint a Budapest Főváros Kormányhivatala Építésügyi és Örökségvédelmi Hivatal jogutódja

Az alperes képviselője: Dr. ... főosztályvezető jogtanácsos

A felperesi beavatkozó: Felperesi beavatkozó

A felperesi beavatkozó képviselője: Dr. ...

A per tárgya: építési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: az I. rendű felperes

A felülvizsgálati kérelem száma: 25.

Az elsőfokú bíróság neve, határozatának kelte és száma: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2016. január 12-én kelt 15.K.32.518/2014/24. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 15.K.32.518/2014/24. számú ítéletét hatályában fenntartja. Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 50.000.- (ötvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy fizessen meg az államnak

felhívásra 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesi beavatkozó kérelmére az elsőfokú építési hatóság a 2003. február 12-én jogerőre emelkedett határozatával építési engedélyt adott a Budapest, számú ingatlanokon pince + földszint + 15 emelet szintes irodaépület, ehhez csatlakozóan pince + földszint + első emelet szintes teremgarázs és üzemanyagtöltő állomás építésére. Az építési engedély a későbbiekben kiegészítésre, majd módosításra került. Az elsőfokú hatóság a 2005. december 2-án kelt V-36/27/2005. számú határozatával az elkészült „...” üzemanyagtöltő állomás és a hozzá tartozó kereskedelmi egység épületrészre ideiglenes használatbavételi engedélyt adott. A hatóság a 2006. június 7-én kelt V-545/26/2006. számú határozatával a módosított építési engedély, valamint a V-545/24/2006. számú határozattal kiadott fennmaradási engedély alapján elkészült irodaépület földszintjén található konyha, étterem és bankfiók részekre a használatbavételi engedélyt megadta. A parkolószintra, a földszintre, valamint a 15 emeletes irodaépületre - a hozzá tartozó teremgarázsokra, üzemanyagtöltő állomásra és valamennyi helyiségére - a végleges használatbavételi engedélyt szintén megadta.
- [2] A jelen eljárásban perben nem álló Budapest ... szám alatti Társasház (a továbbiakban: Társasház) - melyet egy több sávú közút választ el az üzemanyagtöltő állomástól - az építési, valamint használatbavételi eljárásra vonatkozóan ügyféli jogállása megállapítását kérte. Az elsőfokú hatóság határozatában ezt a kérelmet elutasította, majd az alperes az elsőfokú határozatot helybenhagyta. A Társasház perindítása folytán eljárta Fővárosi Bíróság a 10.K.35.015/2016/14. számú ítéletével a keresetet elutasította. A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.II.37.242/2008/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét, valamint az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú hatóságot új eljárásra kötelezte. Az indokolásban megállapította a Társasház ügyféli minőségét az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedélyezési ügyében és előírta a fellebbezések elbírálását.
- [3] Az új eljárásban az elsőfokú hatóság a Társasház ügyféli jogállását az üzemanyagtöltő állomás ideiglenes használatbavételi engedélyezése ügyében elismerte. Az alperes az 50BP-594/3/2011. számú határozatával a V-36/27/2005. számú elsőfokú határozattal szemben benyújtott fellebbezést elbírálta. Az elkészült üzemanyagtöltő állomásra és a hozzá tartozó kereskedelmi egységre az ideiglenes használatbavételi engedélyt nem adta meg. Az alperes

az 50BP-594/4/2011. számú határozatával a V-545/26/2006. számú elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezésről döntött. Az elsőfokú határozatot akként változtatta meg, hogy ideiglenes használatbavételi engedélyt adott a földszinten lévő konyha, étterem és bankfiók tekintetében, míg a végleges használatbavételi engedélyre vonatkozó rendelkezéseket megsemmisítette.

- [4] A Társasház, valamint a jelen perben I. rendű felperesként, II. rendű felperesként és felperesi beavatkozóként résztvevő társaságok keresete folytán eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság a 10.K.30.650/2013/3. számú ítéletében a fenti másodfokú határozatokat hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte. A Társasház az ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria a Kfv.II.37.554/2013/8. számú ítéletében a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részét nem érintette, a felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezését hatályában fenntartotta azzal, hogy a Társasház keresetét elutasította. Az indokolásban kifejtette, az elsőfokú bíróság az ügyféli jog hiányát az építési engedélyezési eljárásra nézve megállapította, ugyanakkor az irodaház épületre vonatkozó ügyféli jog hiányának következményeit nem vonta le. A Társasház keresetét a bíróságnak a keresetösségi jog hiánya folytán el kellett volna utasítania, melyet a Kúria ítéletében megtett. A felülvizsgálati bíróság hangsúlyozta, hogy az 50BP-594/4/2015. számú határozat hatályon kívül helyezése és az alperes új eljárásra kötelezése törvényes és részben felülvizsgálattal nem érintett rendelkezés is, ezért ezt hatályában fenntartotta. Rögzítette, a 2003-ban kiadott, majd kiegészített és módosított építési engedély hatályában fennmaradt, így újabb építési engedélyezési eljárás lefolytatásának nincs helye. A felülvizsgálati döntések folytán az építésügyi hatóságnak egyrészt az építési engedély ellen nem jogosulttól származó fellebbezést el kell utasítania. A továbbiakban a Társasháznak a 2006. márciusában és májusában az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedélye vonatkozásában benyújtott fellebbezését kell ügyféltől származó jogorvoslati kérelemként elbírálnia.
- [5] Az új eljárás eredményeként az alperes a 2014. április 11-én kelt BPD/002/00238/6/2014. számú egybefoglalt döntésében egyrészt végzéssel a V-36/27/2005. számú - az üzemanyagtöltő állomásra és a kereskedelmi egységekre ideiglenes használatbavételi engedélyt adó - határozatot megsemmisítette és ebben a körben új eljárás lefolytatását rendelte el. Másrészt határozatával a V-545/26/2006. számú elsőfokú határozatot megváltoztatta, a földszinten lévő konyha, étterem és bankfiók egységekre a használatbavételi engedélyt ideiglenes jelleggel megadta, a határozat második bekezdését - közte a végleges használatbavételi engedélyt - törölte, míg az elsőfokú határozat rendelkezéseit egyebekben hatályában fenntartotta azzal, hogy az irodaépületre, teremgarázsra a végleges használatbavételi engedélyt az üzemanyagtöltő állomás és

a kereskedelmi egység használatbavételi engedélyével együtt kell kiadni. Kiemelte, az üzemanyag-töltő állomás használatbavételi engedélyezési eljárásában az elsőfokú ügyi szakhatóság nem került bevonásra, ezért a V-36/27/2005. számú határozat semmis, azt meg kellett semmisíteni. Mivel a határozat fellebbezés miatt nem emelkedett jogerőre, ezért az I. rendű felperesnek jóhiszeműen szerzett és gyakorlott joga nem keletkezett. Az új eljárás során szükséges a tényállás tisztázása és a szakhatóságok ismételt megkeresése. A határozati részhez kapcsolódóan az alperes kifejtette, a földszinten kialakított konyha, étterem és bankfiók tekintetében építtető a szükséges mellékleteket csatolta, az érintett szakhatóságok az engedély kiadásához hozzájárultak, így ebben a körben az ideiglenes használatbavételi engedély kiadásának nincs akadálya.

A kereseti kérelmek

- [6] Az alperes egybefoglalt döntésével szemben az I. rendű és a II. rendű felperes terjesztett elő keresetet. Az I. rendű felperes keresetlevelében, az első bírósági tárgyaláson és az azt követően előterjesztett 10. alszámú iratában jelölt meg eljárási- és anyagi jogi jogszabálysértéseket.

Az elsőfokú ítélet

- [7] A közigazgatási és munkaügyi bíróság jogerős ítéletében a kereseteket elutasította. Az indokolásban felhívta a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 164. § (1) bekezdését, 335/A. § (1) bekezdését, 339. § (1) bekezdését, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 15. § (2) bekezdését, 73. § (3) bekezdését, 109. § (4) bekezdését, valamint az egyes építményekkel, építési munkákkal és építési tevékenységekkel kapcsolatos építésügyi hatósági engedélyezési eljárásokról szóló 46/1997. (XII.29.) KTM rendelet (a továbbiakban: Rendelet) 29. §-át és 33. § (2) bekezdését.
- [8] Rámutatott, az eljárása során meghozott 19-I. alszámú jogerőre emelkedett végzésével a pert részben, a támadott egybefoglalt döntésbe foglalt végzés tekintetében megszüntette, ezért a per tárgyát kizárólag a határozat jogszerűségének felülvizsgálata képezte. Kiemelte, a felperesek elsődlegesen a végzésként meghozott rendelkezést és annak indokolását támadták, azonban a bíróság nem vizsgálhatta az ebben a vonatkozásban előadott felperesi érvelést, így azt sem, miszerint az ügyi szakhatóság az eljárásba bevonásra került-e. A bíróság okfejtése szerint nem foglalhatott állást az első tárgyalást követően előadott új jogszabálysértésekről sem, mert azok előterjesztése elkészt. Az egybefoglalt döntés indokolása megfelel a Ket. irányadó szabálynak, abban külön-külön

megtalálható a végzésre és a határozatra vonatkozó érvelés. A közigazgatási szerv kötve volt az elsőfokú bíróság és a Kúria ítéletében foglaltakhoz. A Kúria egyértelműen előírta a hatóságnak azt, hogy a Társasház fellebbezését ügyféltől származó jogorvoslati kérelemként kell elbírálni, ezért az alperesnek nem kellett ismételten vizsgálnia a Társasház fellebbezési jogosultságát.

- [9] Az elsőfokú bíróság kifejtette, a Társasház fellebbezése miatt az elsőfokú határozatok nem emelkedtek jogerőre, ezért az I. rendű felperesnek nem állt fenn jóhiszeműen szerzett és gyakorolt joga. A már jogszerűen megvalósult épületrészekkel kapcsolatosan az ideiglenes használatbavételi engedélyt a hatóság köteles volt kiadni, ennek elmaradása a felpereseknek jelentős érdeksérelmet okozott volna. Ezt meghaladóan a felperesek a Ket. általuk hivatkozott további rendelkezései vonatkozásában nem igazoltak az ügy érdemére is kiható eljárási jogszabálysértést.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [10] A jogerős ítélet ellen az I. rendű felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet annak hatályon kívül helyezése és keresetének - a támadott ítélettel elbírált részében való - helyt adása iránt. Álláspontja szerint az ítélet sérti a Pp. 213. § (1) bekezdését, mert az nem meríti ki teljes körűen kereseti kérelmét. A 10. alszámú iratban új szabálysértéseket nem jelölt meg, kizárólag a korábban előadott jogszabálysértéseket egészítette ki további érveléssel, melyeket a bíróságnak el kellett volna bírálnia. A támadott alperesi döntés nem választja el egymástól a végzés és a határozat indokolását. A határozat indokolása nagyrészt a végzés indokolásán alapul, a két indokolás nem választható ketté. A bíróság jogszabálysértően nem bírálta el azon kereseti érvelését, mely szerint a keresettel támadott döntés jogszabálysértően semmisítette meg az ideiglenes használatbavételi engedélyt a végleges használatbavételi engedély kiadását követően és módosította a végleges használatbavételi engedélyt.
- [11] Az I. rendű felperes érvelése szerint sérült a Rendelet 33. § (2) bekezdése, mert a végleges használatbavételi engedély kiadásával az ideiglenes engedély hatályát vesztette, ezért az azt kiadó végzéssel szemben utólagosan fellebbezést nem lehetett volna benyújtani. Ezt a kereseti okfejtést az elsőfokú bíróság szintén nem bírálta el. A fenteket meghaladóan sérült a Ket. 15. § (3) bekezdése, 73/A. § (1) bekezdése, 98. § (1) bekezdése, 97. § (2) bekezdés a) pontja, 102. § (3) bekezdés b) pontja és 1. § (2) bekezdése. A Ket. 15. § (2) bekezdésében foglalt hatásterületi szabály 2009. október 1. napjától módosult, ez a megismételt eljárásokban is alkalmazandó. A megismételt eljárás 2009. október 1-jét követően indult, ezért az új jogszabálysöveg az irányadó. Az alperesnek és a bíróságnak vizsgálnia kellett volna a Társasház ügyféli jogállását ezen módosított jogszabályhely alapulvételével, ezt azonban egyik szerv sem tette meg. A Társasház nem minősül

ügyfélnek, fellebbezés és kereset előterjesztésére nem jogosult. A fellebbezést az alperes, a keresetet a bíróság jogszerűtlenül bírálta el érdemben. A korábbi felülvizsgálati eljárásokban a felek nem hivatkoztak a Ket. 15. § (3) bekezdésének megsértésére, ezt nem lehetett a korábbi eljárások tárgya, így erre alapítottnak a kereset elutasításának e körben nincs helye. Sérült a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 8. § (1) bekezdése és 10. § (1) bekezdés a) pontja, valamint a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 25.§ (2) bekezdése és a Pp. 275. § (2) bekezdése.

- [12] Az I. rendű felperes megítélése szerint az ítélet sérti a Pp. 330. § (2) bekezdését. Az alperes - amennyiben valós a megállapítása az ügyi szakhatósági hozzájárulás hiányáról - kizárólag olyan döntést hozhatott volna, amely a végleges használatbavételi engedélyt teljes egészében megsemmisíti, annak módosítása jogszabályellenes. Ebben a körben nincs jelentősége a felperesek érdekeinek. Az I. rendű felperes rámutatott arra is, miszerint a jogerős ítélet ellentétes a Pp. 206. § (1) és (2) bekezdésével. A bíróságnak a folyamatban lévő eljárás tekintetében teljes körű bizonyítást kellett volna lefolytatnia, ez azonban nem történt meg, hanem az alperes által megállapított tényállás ismeretében, a keresetben megjelölt jogszabálysértések tényleges jogi értékelése nélkül történt a döntés meghozatala.
- [13] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását indítványozta. A II. rendű felperes és a felperesi beavatkozó a felülvizsgálati kérelemre nem nyilatkoztak.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [14] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [15] A Pp. 275. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A jogerős ítélet csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálható felül.
- [16] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a pontosan és törvényesen megállapított tényállásból az ügy érdemében helytálló jogi következtetéseket vont le. A felülvizsgálati bíróság az ítéletben foglaltakkal túlnyomó részt egyetért, a felülvizsgálati kérelemre tekintettel az alábbiakat fejti ki.
- [17] A Kúria elsődlegesen rögzíti, az elsőfokú bíróság vizsgálta a közigazgatási eljárás teljes anyagát, a felek perbeli nyilatkozatait, beadványait, így a bizonyítékokat a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján a maguk összességében értékelte és helyesen állapította meg, hogy a keresetek nem alaposak. Jogszabálysértést ebben a körben a rögzített tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelés alapozhat meg, ilyen jogsértés azonban nem

tárható fel.

- [18] A Pp. 213. § (1) bekezdése értelmében az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben, illetőleg a 149. § alapján egyesített perekben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre. A 335/A. § (1) bekezdése szerint a felperes a keresetét legkésőbb az első tárgyaláson változtathatja meg. A keresetet azonban a közigazgatási határozatnak a keresettel nem támadott önálló - határozat egyéb rendelkezéseitől egyértelműen elkülöníthető - rendelkezésére csak perindításra nyitva álló határidőn belül lehet kiterjeszteni.
- [19] Az I. rendű felperes által megjelölt jogszabálysértéseket a keresetlevél, az első bírósági tárgyalásról készült jegyzőkönyv és a 10. alszámú irat tartalmazza. Utóbbi I. rendű felperesi beadvány az első tárgyalást követően került benyújtásra, így abban új jogszabálysértés joghatályosan nem volt megjelölhető. Ezzel szemben az I. rendű felperes az irat 4.3. alpontjában sérelmezte, hogy az egybefoglalt döntés hiányos, nem meríti ki a felülbírált határozatban foglalt rendelkezéseket, ugyanis nem tartalmaz rendelkezést az irodaház épület ideiglenes használatbavételi engedélyének megadásával vagy megtagadásával kapcsolatban. Ilyen tartalmú jogszabálysértésre az I. rendű felperes a keresetlevelében és az első tárgyaláson nem hivatkozott, ezért az a Pp. 335/A. § (1) bekezdésébe ütköző tiltott keresetmódosításnak minősül. Az elsőfokú bíróság helyesen járt el, amikor ezt a jogszabálysértést érdemben nem vizsgálta. A 10. alszámú irat további érvelése a keresetlevélben és az első tárgyaláson előadott jogszabálysértésekhez kapcsolódik.
- [20] Az elsőfokú bíróság - az I. rendű felperes előadásával szemben - nem sértette meg a Pp. 213. § (1) bekezdését, mert jogerős ítéletében valamennyi határidőben előterjesztett I. rendű felperesi kereseti kérelemről döntött. A felülvizsgálati kérelem I/5. és II/14. pontjában kifejtett I. rendű felperesi előadás nem tényyszerű, a jogerős ítélet 8. oldal második és harmadik bekezdésében a közigazgatási és munkaügyi bíróság döntött azon jogszabálysértésekről, melyeket az I. rendű felperes elbírálatlanként jelölt meg.
- [21] A Ket. 73. § (3) bekezdése többek között kimondja, egy okiratba foglalható a határozat és a végzés, illetve több határozat vagy végzés. Az egy okiratba foglalt döntések rendelkező részét és indokolását döntésenként önállóan kell megszövegezni. A Kúria rámutat, az alperesi egybefoglalt döntés megfelel a Ket. 73. § (3) bekezdésében foglalt előírásoknak. A döntés rendelkező része külön-külön tartalmazza a végzésre és a határozatra tartozó részt. Az indokolás a tényállás ismertetését követően szintén külön-külön rögzíti a végzés és a határozat meghozatalának indokait és az érvelést. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértéstől mentesen állapította meg, hogy a döntés nem sérti a Ket. 73. § (3) bekezdését.
- [22] A felülvizsgálati bíróság visszautal jelen ítélet 2-5. pontjára. A

fentiek szerint összefüggés áll fenn a döntés végzés része és határozat része között, a határozat részben a végzésen alapul. A közigazgatási és munkaügyi bíróság az egybefoglalt döntésbe foglalt végzés tekintetében a pert jogerősen megszüntette, ezért a végzés rendelkező része és indokolása irányadó a határozattal szembeni kereset elbírálása vonatkozásában is, az a perben nem támadható. A határozat jogszerűsége vonatkozásában tényként kell figyelembe venni, hogy az ügyi szakhatósági állásfoglalás nem került beszerzésre. A végzés rész új eljárásra irányadó utasításának tartalma a perben szintén nem képezheti vita tárgyát.

- [23] A Rendelet 33. § (2) bekezdése alapján a még befejezetlen építmény rendeltetésszerű és biztonságos használatra önállóan alkalmas részére (pl. az épületben lévő lakásokra, üzlethelyiségekre) ideiglenes jellegű használatbavételi engedély adható. Ilyen esetben a használatbavételi engedélyt végleges jelleggel csak az építmény teljes befejezése után szabad megadni.
- [24] A végleges használatbavételi engedély - a kapcsolódó részében - az ideiglenes használatbavételi engedély helyébe lép. Azonban jelen esetben speciális helyzet állt elő, mert az üzemanyagtöltő állomásra és kereskedelmi egységre is vonatkozó végleges használatbavételi engedélyt az egybefoglalt döntés határozati része törölte, ezzel feléledt az üzemanyagtöltő állomásra és kereskedelmi egységre kiadott ideiglenes használatbavételi engedély, melynek megsemmisítése - az ügyi szakhatósági állásfoglalás beszerzésének hiányában - szükségessé vált.
- [25] Nem sértett jogszabályt az alperes, amikor az ügyi szakhatósági állásfoglalással nem érintett, az irodaépület földszintjén elkészült konyha, étterem és bankfiók önálló rendeltetési egységekre ideiglenes használatbavételi engedélyt adott. A végleges használatbavételi engedélyt meg kellett semmisíteni, a konyha, étterem és bankfiók tekintetében a használatbavételi engedély kiadásának akadálya nem volt, ez azonban csak ideiglenes engedély formájában volt teljesíthető. Az alperes helyesen döntött, az elsőfokú bíróság pedig jogszabálysértés mentesen utasította el a keresetet ebben a tekintetben is, mert nem sérült a Rendelet 33. § (2) bekezdése.
- [26] A Ket. 2009. október 1-ig hatályos 15. § (1)-(3) bekezdése értelmében ügyfél az a természetes személy vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek (amelynek) jogát, jogos érdekét vagy jogi helyzetét az ügy érinti, akit (amelyet) hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire (amelyre) nézve - tulajdonát, jogait és vagyontárgyait is ide értve - a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz. Ha a jogszabály másképp nem rendelkezik, a létesítménnyel kapcsolatos, illetve a tevékenység engedélyezésére irányuló eljárásban ügyfél a hatásterületen lévő valamely ingatlan tulajdonosa és az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett jogszerű használója. Törvény vagy kormányrendelet meghatározó ügyfajtákra részletesebb ügyfélfogalmat állapíthat meg. A 2008. évi CXI. törvény módosította a Ket. 15. §

(1)-(3) bekezdését, a módosított szöveg a 2009. október 1-től hatályos és az ezt követően indult vagy megismételt eljárásokban is alkalmazni kell. A módosítás hatályon kívül helyezte a 15. § (2) bekezdését. A 15. § (1) bekezdése értelmében ügyfél az a természetes vagy jogi személy, továbbá jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, akinek jogát vagy jogos érdekét az ügy érinti, akit hatósági ellenőrzés alá vontak, illetve akire nézve a hatósági nyilvántartás adatot tartalmaz. A 15. § (3) bekezdése alapján törvény vagy kormányrendelet meghatározó ügyfajtában megállapíthatja azon személyek körét, akik az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősülnek. Az (1) bekezdésben foglaltak vizsgálata nélkül ügyfélnek minősül jogszabály rendelkezés esetén az abban meghatározott hatásterületen lévő ingatlan tulajdonosa és az, akinek az ingatlanra vonatkozó jogát az ingatlan-nyilvántartásba bejegyezték. A Ket. 109. § (4) bekezdése szerint a hatóságot a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolás köti, a megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el.

- [27] A Kfv.VI.37.503/2016/7. számú és Kfv.I.35.647/2016/4. számú kúriai ítéletekben megtestesülő egységes bírói gyakorlat szerint a hatóságot a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása köti. A megismételt eljárás és a döntéshozatal során annak megfelelően jár el. A megismételt közigazgatási eljárásban hozott határozat elleni perben az új eljárást elrendelő korábbi ítélet tartalma már nem vitatható. A rendkívüli jogorvoslat elmulasztása ily módon nem pótolható. A hatóság kötve van a bírósági ítéletben foglaltak tételes tartalmához.
- [28] Az elsőfokú bíróság ítéletében az egységes bírói gyakorlatnak megfelelően foglalt állást a Ket. 109. § (4) bekezdése értelmezése vonatkozásában. A Kúria jelen ügyben eljáró tanácsa nem kíván eltérni az egységes gyakorlattól. A Kúria Kfv.II.37.554/2013/8. számú ítélete egyértelműen rögzíti, hogy a Társasháznak 2006 márciusában és májusában az üzemanyagtöltő állomás használatbavételi engedély vonatkozásában benyújtott fellebbezését ügyféltől származó jogorvoslati kérelemként kell elbírálni. Ennek az előírásnak az alperes eleget tett, nem vizsgálhatta a Társasház ügyféli - és ehhez kapcsolódóan - fellebbezési jogának fennállását.
- [29] Az I. rendű felperes a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt folyamatban volt 10.K.30.650/2013. számú közigazgatási peres eljárásban, majd az azt követő Kfv.II.37.554/2013. számú felülvizsgálati eljárásban IV. rendű felperesként részt vett, melynek során lehetősége volt a Társasház ügyféli jogának vitatására a jogszabályváltozásra tekintettel, azonban ilyen tartalmú jogszabálysértésre hivatkozást nem terjesztett elő. Ennek hiányában az elsőfokú bíróság és a Kúria ezen eljárásában nem vizsgálta ismételten a Társasház ügyféli jogállását, döntésüket ebben a körben a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.37.242/2008/10. számú ítéletére alapították. Az új eljárás eredményeként hozott alperesi

döntést az I. rendű felperes nem támadhatja olyan indokkal, amely az előző közigazgatási perben nem merült fel.

- [30] A Kúria rámutat, a jogerős ítélet nem sérti a Jat. 8. § (1) bekezdését, 10. § (1) bekezdés a) pontját, Bszi. 2. § (2) bekezdését, és a Pp. 275. § (2) bekezdését. Az előző pontban írtaknak megfelelően a közigazgatási hatóság köteles volt az új eljárásra kötelező bírósági ítéletben foglalt iránymutatást teljesíteni.
- [31] A támadott ítélet nem ellentétes a Pp. 330. § (2) bekezdésével. Az alperes nem módosította a végleges használatbavételi engedélyt, hanem törölte. A korábban kifejtetteknek megfelelően az alperes jogszerűen adott ideiglenes használatbavételi engedélyt a konyhára, étteremre és bankfiókra. Az I. rendű felperesnek nem volt jóhiszeműen szerzett és gyakorolt joga, mivel a Társasház fellebbezéssel támadta az elsőfokú határozatokat, így azok nem emelkedtek jogerőre.
- [32] A Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdését alkalmazva a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta, mert az nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket.

A döntés elvi tartalma

- [33] *A megismételt eljárás során a közigazgatási hatóság kötve van a bíróság határozatának rendelkező részéhez és indokolásához, az abban foglaltakat köteles végrehajtani.*

Záró rész

- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.
- [35] A pervesztes I. rendű felperes köteles az alperes részére a Pp. 78. § (1) bekezdésére tekintettel felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [36] A feljegyzett felülvizsgálati eljárási illetéket szintén a felperesnek kell megfizetnie a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján. A felülvizsgálati eljárási illeték összecszerúségét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése határozza meg.
- [37] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2017. március 29.

Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Sugár Tamás s.k. előadó bíró, Dr. Mudráné Dr. Láng Erzsébet s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:
tisztviselő